

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobkyně: **XX**
v ČR bytem XX
zastoupena Mgr. Tomášem Císařem, advokátem
se sídlem Vinohradská 22, Praha 2

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované XX

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců XX, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů v řízení ve výši 13 200 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Tomáše Císaře, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci.

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra odboru azylové a migrační politiky (dále též „OAM“) XX, jímž byla podle § 75 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

pobytu cizinců“ nebo „ZPC“) zamítnuta její žádost o povolení k trvalému pobytu, podaná podle § 68 zákona o pobytu cizinců podané u OAM dne XX (dále jen „žádost“), a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalobkyně pobývala na území v rozhodné období dle § 68 odst. 1 ZPC na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „rodinný/žadatel manžel“ s platností XX. Dne XX požádala o prodloužení tohoto dlouhodobého pobytu dle § 47 odst. 4 ZPC, řízení bylo XX pravomocně zastaveno. Ode XX na území pobývala bez pobytového oprávnění, dne XX jí byl udělen výjezdní příkaz s platností do XX. Dne XX znovu přicestovala na území a pobývala zde na základě vízového pobytu na 90 dnů za účelem „rodinný/žadatel manžel“ s platností od XX do XX. Dne XX podala žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „soužití rodiny“. Této žádosti bylo vyhověno s platností od 7. 12. 2020 do 16. 12. 2022.
3. V řízení o žádosti v nyní projednávané věci OAM dospěl k závěru, že žalobkyně na území v období od XX do XX pobývala bez pobytového oprávnění, přičemž výjezdní příkaz udělený dne XX s platností do XX není započítatelným pobytem dle § 68 zákona o pobytu cizinců. Nepřetržitý pobyt žalobkyně tak dle OAM lze započítat až ode dne XX kdy znovu přicestovala na území na základě vízového pobytu na 90 za účelem „rodinný-žadatel manžel“ s platností od XX do XX. Doba zjištěného nepřetržitého pobytu tak činí 651 dnů. Kde dni podání žádosti proto žalobkyně nesplnila podmínku 5 let nepřetržitého pobytu na území, OAM z tohoto důvodu její žádost dle § 75 odst. 1 písm. h) ZPC zamítl. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí dále vyplynulo, že žalovaná plně přisvědčila právním závěrům OAM na daný skutkový stav, vypořádala se s odvolacími námitkami žalobkyně, které se svou podstatou shodují s námitkami žaloby. Žalovaná reagovala i na poukaz žalobkyně na rozsudek zdejšího soudu ze dne 24. 5. 2021 č. j. 11 A 80/2019-51, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 11. 4. 2019 č. j. MV-47235-4/So-2017 (dále též „rozsudek ve věci sp. zn. 11 A 80/2019“) tak, že nemá vliv na příznivější rozhodnutí ve věci žádosti žalobkyně podle § 68 ZPC, neboť tímto rozsudkem nebylo rozhodnuto o vyhovění její žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, kterou podala dne 29. 11. 2016. Žalovaná zaujala i stanovisko k otázce nepřiměřenosti dopadu napadeného rozhodnutí do života žalobkyně ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců a uzavřela, že podané odvolání není důvodné.

II. Žaloba

4. V žalobě žalobkyně popsala průběh řízení před podáním žádosti o trvalý pobyt a *v prvním žalobním bodu* tvrdila porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, namítala, že žalovaná při posuzování odvolání nevycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci a porušila ustanovení § 2 odst. 3, 4 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, dále jen „správní řád“), neboť nedbala řádně oprávněných zájmů účastníka řízení a jí přijaté řešení neodpovídá okolnostem případu. Dále namítala, že se žalovaná řádně nevypořádala s odvolacími námitkami a bez výhrad převzala argumentaci prvostupňového správního orgánu. K tomu citovala z žalobou napadeného rozhodnutí a považovala výklad žalované za věcně nesprávný, vzájemně si protiřečící, bez opory v právním předpise a skutečném stavu věci. Měla za to, že splňuje veškeré podmínky pro požadované pobytové oprávnění, zejména podmínku doby předchozí nepřetržitého pobytu, kdy naopak žalovaná svým nezákonným

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

rozhodnutím ze dne 11. 4. 2019 č. j. MV-47235-4/So-2017 (poznámka soudu: rozhodnutí žalované, kterým zamítla odvolání ve věci zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu o žádosti žalobkyně o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem soužití dle § 44a ZPC, zrušené rozsudkem zdejšího soudu ze dne 24. 5. 2021, č. j. 11 A 80/2019 - 51, dále jen „zrušené rozhodnutí ve věci zastavení řízení o prodloužení DP“). Tím žalovaná do věci vnesla skutečnosti, které byly později žalobkyni vytýkány v rámci řízení o žádosti o trvalý pobyt, tedy deficity v délce a nepřetržitosti pobytu. Kdyby žalovaná nezákonně nezastavila řízení o prodloužení DP, nemusela žalobkyně z ČR vycestovat a nedošlo by tak k současnému stavu věci.

5. Shrnuje, že pokud došlo výše uvedeným rozsudkem ke zrušení nezákonného rozhodnutí žalované ve věci zastavení řízení o prodloužení DP s účinky *ex tunc*, tj. se všemi dopady, jako je i fikce pobytu, podala žalobkyně svoji žádost o trvalý pobyt v době oprávněného dlouhodobého pobytu (ve fázi jeho prodloužení), kdy jeho předchozí doba trvání bohatě splňovala podmínky požadované pro trvalý pobyt. Že v určité době pobývala žalobkyně nuceně (v důsledku nezákonného rozhodnutí ve věci zastavení řízení o prodloužení DP) mimo Českou republiku je skutečnost, kterou nelze žalobkyni klást v neprospěch, protože byla způsobena nezákonným rozhodnutím. Je nutno respektovat jako započitatelný oprávněný pobyt na území ČR dobu od XX do doby podání žádosti o trvalý pobyt a veškeré omezující úvahy žalované, zkracující délku započitatelného pobytu pro účely žádosti o trvalý pobyt, nemají oporu v právních předpisech. V případě žalovaného rozhodnutí se tak jedná o rozhodnutí nepřezkoumatelné a nezákonné.
6. Ve *druhém žalobním bodu* vytkla žalovaná, že nedbala přiměřenosti rozhodnutí, řádně neposuzovala otázku zásahu do soukromého a rodinného života ve vztahu k čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod (dále též „Úmluva“), což mělo za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci. Poukázala na to, že žila na území ČR dlouhou dobu, sdílí zde společnou domácnost se svou rodinou a je třeba, aby měla na území ČR stabilní pobyt. Připustila, že v současné době již opět v ČR pobývá v režimu dlouhodobého pobytu, který se jí podařilo nelehce opět získat. Nicméně díky žalovanému rozhodnutí a jemu předcházejícímu zrušenému rozhodnutí ve věci zastavení řízení o prodloužení DP ztratila značnou dobu, kdy mohla požádat o udělení trvalého pobytu jako např. její manžel. Byť se jedná o sekundární dopad v této věci, jedná se o dopad podstatný. Podle žalobkyně bylo žalované rozhodnutí vydáno v rozporu se zásadou přiměřenosti, kdy správní orgán I. stupně nezkoumal otázku zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně, stejně tak žalovaná. K tomu poukázala na judikaturu správních soudů s tím, že se nejedná o ojedinělá rozhodnutí, nýbrž o ustálenou soudní praxi, jejichž závěry reflektuje rovněž odborná literatura, kterou označila. Zdůraznila, že již podané žádosti uvedla údaje o svém manželu a dětech, s nimiž žije ve společné domácnosti. V odvolacím řízení pak předložila doklad o ubytování, který to prokazuje a potvrzení o studiu svých dětí na základní škole v Praze. K okamžiku rozhodování žalované tak byly ze správního spisu zjevné okolnosti, ve kterých bylo možné spatřovat nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života žalobkyně. Uzavřela, že by bylo v rozporu s nejlepším zájmem dětí žalobkyně, jež mají na území ČR povolený trvalý pobyt a navštěvují zde školu, aby žalovaná přiměřenost jejího rozhodnutí řádně vůbec neposuzovala. Také v tomto bodě je její rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné.
7. Žalobkyně žádala, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

III. Vyjádření žalované.

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná poukázala na odůvodnění svého rozhodnutí s tím, že žalobní námitky jsou shodné s námitky v podaném odvolání, s nimiž se svým rozhodnutím vypořádala. Poukázala na konkrétní důvody svého rozhodnutí ve vztahu ke zrušení rozhodnutí ve věci zastavení řízení o prodloužení DP, skutečnost, že v tamním řízení nebyl přiznán žalobě odkladný účinek a konstatovala, že se vypořádala i s obecnou odvolací námitkou přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně. Měla za to, že její rozhodnutí splňuje požadavky dle § 68 odst. 3 správního řádu.
9. Žalovaná žádala, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze.

10. Při ústním jednání soud jednal v nepřítomnosti žalované, která se z jednání omluvila a souhlasila s posouzením věci v její nepřítomnosti. Zástupce žalobkyně setrval na svém stanovisku. Důkazy navržené žalobkyní soud neprováděl, neboť oběma účastníkům byly tyto listiny doručeny (usnesení o nepřiznání odkladného účinku žaloby a zrušující rozsudek ve věci rozhodnutí o zastavení řízení o prodloužení DP), jsou s nimi tedy seznámeni a jejich provedení by tak bylo nadbytečné.
11. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Mezi účastníky nebyl sporný skutkový stav, soud jej proto ověřil z obsahu spisového materiálu a přistoupil k vypořádání žalobních bodů.
13. Při posouzení soud vyšel z následující úpravy:
14. Podle ustanovení § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění (stav k 31. 8. 2022) se povolení k trvalému pobytu na žádost vydá cizinci, který ke dni podání žádosti pobývá na území nepřetržitě po dobu nejméně 5 let.
15. Podle ustanovení § 75 odst. 1 písm. h) téhož zákona ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže v řízení nejsou potvrzeny důvody uvedené v žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66, nejsou splněny podmínky podle § 67 nebo § 68.
16. Soud předně uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí žalované není nepřezkoumatelným, jak žalobkyně tvrdí. Podle ustálené judikatury správních soudů je zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze přitom podle ustálené rozhodovací praxe správních soudů považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

2003, čj. 2 Azs 47/2003 - 130, případně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006 - 74). Z rozhodnutí OAM a žalované, na něž soud rovněž v souladu s jednotnou judikaturou správních soudů hledí jako na jeden celek, je patrné, že podmínky ust. § 68 odst. 3 správního řádu byly naplněny. Z obou rozhodnutí jsou totiž zřejmé důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgány řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy, námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí, resp. s námitkami uplatněnými v odvolání. Žalovaná na odvolací námitky reagovala podrobně a celistvě na str. 3 až 5 svého rozhodnutí a z jejího odůvodnění je nepochybné, z jakých důvodů vešla na právním posouzení skutkového stavu správního orgánu prvního stupně a vysvětlila, proč odvolacím námitkám nevyhověla.

17. K *prvnímu žalobnímu bodu* je z obsahu spisového materiálu zejména zřejmé, že žalobkyně pobývala na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „rodinný-žadatel“ od XX do XX. Dne XX podala žádost o prodloužení tohoto dlouhodobého pobytu dle § 47 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Řízení bylo zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu pro nedoložení všech náležitostí žádosti před vydáním prvostupňového rozhodnutí pravomocně ke dni XX. Následně bylo toto rozhodnutí žalované zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 5. 2021 č. j. 11 A 80/2019-51 v právní moci dne 25. 5. 2021. Ode dne XX (tj. ode dne následujícího po právní moci rozhodnutí žalované ve věci zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu) pobývala žalobkyně na území České republiky bez pobytového oprávnění. Dne XX jí byl udělen výjezdní příkaz s platností do 26. 7. 2019. Žalobkyni totiž nebyl přiznán odkladný účinek žaloby, o který žádala (usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 6. 2019 č. j. 11 A 80/2019-24). Na území České republiky žalobkyně znovu přicestovala dne XX a nadále zde pobývala na základě vízového pobytu na 90 dnů za účelem „rodinný-žadatel manžel“ s platností od XX do XX. Dne XX požádala o vydání k povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „soužití rodiny“, žádosti bylo vyhověno s platností od XX do XX. V mezidobí podala žádost o trvalý pobyt dle § 68 zákona o pobytu cizinců dne XX, o níž bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.
18. Podle shora citovaného ustanovení § 68 odst. 1 zákona o pobytu cizinců je při posouzení žádosti o povolení k trvalému pobytu rozhodným obdobím pro posouzení trvání nepřetržitého pobytu na území České republiky doba nejméně 5 let ke dni podání žádosti. U žalobkyně činí tato doba období ode dne XX do dne XX. Soud přisvědčuje žalované, že v řízení o žalobě proti jejímu rozhodnutí o zastavení řízení o prodloužení DP soud nepřiznal žalobě odkladný účinek (usnesením ze dne XX), vykonatelnost rozhodnutí tak nebyla odložena, žalobkyni byl udělen výjezdní příkaz a musela z území ČR vycestovat. Rozhodnutí soudu o nepřiznání odkladného účinku žaloby má však jen dočasnou povahu a žalovaná měla při posouzení žádosti v nyní projednávané věci přihlídnout ke skutečnosti, že bylo následně rozhodnutí ve věci zastavení řízení o prodloužení DP výše zmíněným rozsudkem zdejšího soudu ze dne XX zrušeno a věc jí vrácena k dalšímu řízení. Prvostupňové rozhodnutí tak „obživilo“, resp. nebylo pravomocné, řízení o žádosti žalobkyně ve věci DP se navrátilo do stadia odvolacího řízení. Na žalobkyni tak bylo třeba do doby právní moci rozhodnutí žalované o žádosti o DP hledět, jakoby na území ČR pobývala na tehdejší pobytové vízum, jehož oprávněnost nebyla žalovanou ostatně nijak zpochybněna. I když žalovaná uvedla, že následně rozhodnutím ze dne XX (tj. před podáním žádosti žalobkyně o trvalý pobyt v nyní projednávané věci) odvolání žalobkyně zamítla a

prvostupňové rozhodnutí OAM ve věci žádosti o DP potvrdila, měla žalovaná důsledky zrušujícího rozsudku při posouzení žádosti o trvalý pobyt v nyní řešené věci zohlednit. Její závěr o tom, že podmínka ustanovení § 68 odst. 1 ZPC nebyla splněna, je tak nezákonný. Nepřihlédnutí ke zrušujícímu rozsudku zdejšího soudu ve věci rozhodnutí žalované o zastavení řízení o prodloužení DP soud shledává i v rozporu se základní zásadou správního řádu šetřící práva nabytá v dobré víře a neodpovídající okolnostem případu (§ 2 odst. 3, 4).

19. Důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí se naproti tomu nestal *druhý žalobní bod*, v němž žalobkyně brojila proti nezákonnosti, resp. neposouzení přiměřenosti dopadu rozhodnutí žalované do soukromého a rodinného života žalobkyně. Soud si je vědom judikatury Nejvyššího správního soudu, podle které mají správní orgány posuzovat přiměřenost dopadu svého rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince (věcně), i když jím to zákon výslovně nestanoví (§ 174a odst. 3 ZPC). Je pravdou, že námitka žalobkyně byla obecná, žalovaná se přesto k ní vyjádřila na podkladech spisového materiálu a zohlednila z něj známé skutečnosti. Nelze jí tak vytknout, že by nezhodnotila čl. 8 Úmluvy, podle kterého „*má každý právo na respektování svého soukromého života, obydlí a korespondence*“, přičemž tento článek je přímo aplikovatelný a má přednost před zákonem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2018, č. j. 9 Azs 253/2016-30), a znamená to, že pokud žalobce v řízení namítá nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života a porušení čl. 8 Úmluvy, musí se správní orgán, potažmo soud, s touto námitkou vypořádat bez ohledu na to, zda zákon o pobytu cizinců v daném řízení vyžaduje nebo nevyžaduje posouzení přiměřenosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2018, č. j. 5 Azs 102/2017-35, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2017, č. j. 9 Azs 288/2016-30). Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, žalovaná přiměřenost rozhodnutí s ohledem na výše uvedené posuzovala, když uvedla, že jej jí známo, že na území žije na základě povoleného pobytu manžel žalobkyně a její dvě nezletilé děti, žalobkyně má na území od 17. 12. 2020 povolený dlouhodobý pobyt za účelem „soužití rodiny“ s platností do 16. 12. 2022, přičemž toto oprávnění lze prodloužit a žalobkyně na jeho základě může realizovat společné soužití s její rodinou i nadále. Soud jejímu posouzení přisvědčuje a uzavírá, že k zásahu do práv žalobkyně žalobou napadeným rozhodnutím tak v tomto rozsahu nemohlo dojít.

V. Závěr a náklady řízení.

20. Z výše uvedených důvodů soud žalobou napadené rozhodnutí postupem podle ust. § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V něm bude žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), a zejména znovu uváží o délce doby nepřetržitého pobytu žalobkyně dle § 68 odst. 1 ZPC k datu podání její žádosti.
21. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci procesní úspěch, soud jí proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které jsou tvořeny náklady na zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady právního zastoupení za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, účast u ústního jednání) po 3 100 Kč (§ 11 odst. 1 písm. a) a d), § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif), dále za 3 režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), tedy celkem 13 200 Kč.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. února 2023

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu